

Rozmanitost.

Pamětnice první plavby po parolodi dosud žije. — Paní John Fergusonová, cestovatelka na první parní lodi plující po Hudson, dosud žije v Albany, N. Y.

Ve Washingtoně odhalen bude v nejbližších dnech pomník národního hrdiny polského Kosciuszka. Autorem pomníku je Lvovský sochař Antony Bopel. Památník zobrazuje Kosciuszku v kroji důstojníka Spojených Států, je to bronzová socha v nadživotní velikosti na mohutném granitovém podstavci, jenž se dvou stran o zdoben relíefy, znázorňujícími apotheosu svobody.

Devítibílný doutník — Generál Edwards ve Washingtoně obdržel v těchto dnech první z o něch 150 milionů doutníků, které dle nového celního tarifu mohou být bez cla z Filipín do Spoj. Států dopraveny. — Tento první doutník jest obrovský exemplář, jest 40 palců dlouhý, má objem 10 palců a váží devět liber. Jest to dar z jedné doutníkářské továrny v Manile. Žertem prohlásil generál Edwards, že vzhledem na přísné zákony, které zakazují bezcélné vyvážení množství kouřů, zřídka se požitku kouření tohoto doutníku.

O Sven Hedini, slavném švédském cestovateli, pronikly v poslední době četné zprávy soukromé na veřejnost. Vědecké výsledky svých druhých cest po Tibetu vydá v objemné knize, kterou dopisuje ve svém venkovském zátíží v Stockholmě. O knize, která bude čítat na 1000 stránek lexikonového formátu, bylo již oznámeno, že nese název "Transhimalaja" a počta vyhledací začátkem října současně švédsky, dánsky, německy, francouzsky a česky (nákladem Ottovým). Sven Hedini začal pracovat na knize teprve koncem května, zaneprázdněn býval celého půl léta před tím — od svého návratu z dvouletých cest — přednáškami a pořádáním vědeckých materiálů.

Zločinnosti ubývá dle policejních statistických záznamů tam, kde k vykonávání služby bezpečnostní přibírají policieři psy. Zločinci nechtějí se v takových obvoděch dost bezpeční, poněvadž skoro ve všech případech psi je účhem vypátrají, třeba ukryté v houštinných; připočítá se k tomu, že policieři psi jsou vycvičení nepřetržitě zločince prozradí šleketem, zadržet jej od útoku, zamezit jeho útoku na průvodce psa, konat ostrážitou hlídku v předměstí, přespíchat se přes zdi atd., patrně, že zločinci brzy uznají za vhodné, z takového rayonu se vystěhovat. Aři úbytek zločinnosti je při tom pouze lokální, zločinci právě stěhují se jednoduše tam, kde policejních psů není a tak na jiném místě objeví se opět vzrůst kriminality. Zisk sociální je při tom jen zdánlivý; skutečný byl by teprv, kdyby instituce policejních psů byla zavedena všude. Mělo by to mimo důrazné snížení kriminality za následek i to, že by náklady na policii se zmenšily.

Samberk o hercích a ochotnicích. — Nebožtík F. F. Samberk pravil jednou ve veselé společnosti: "Lidičky, kdybyste znali divadelní bandu tak jako já — to byste koukali, co je to za holotu! U tyátru nestojí nikdo za nic. O pravdu, nikdo. Já také nestojím za nic. Ale, holečku, to už jinak nejde. Vážnějte si: když si někde ve Zlámané Lhotě pár "ochotníků" postaví několik prken, aby na nich hráli divadlo, hned jsou tam vračky. A přece před tím, než začali trápiti etnou paní divadelní musu, byl u nich pokoj jako v ráji — milovali se, etli navzájem et cetera. Je to sakramentské. Jak potom se mají pohodnout herci velkých divadel, když ani ti zlámanolhotáči se mezi sebou nedovedou srovnat bez "aféru". Zkrátka: jak někdo přičechno k divadlu, už nestojí za nic. Já byl dobráček do chvíle, než jsem poprvé našel divadelní lampu. Herec je pot... — rozumějete mi dobře, povídám: potřebný člověk."

Albinismus jest rozšířen po celé zemi a u všech plemen. Cím podrobněji bádá se o tomto zjevu v zemích kulturních, tím vzácnější jsou naproti tomu vědecká pozorování u národů přírodních. Symptomatický učence, p. Aleš Hrdlička, uveřejnil pojednání o albinismu u Indiánů jihozápadních Spojených Států. ("Physiological & Medical Observations among the Indian of Southwestern U. S. and Northern Mexico", Washington, 1908), kterým mezeru tuto věně doplňuje. Mezi Indiány kmene Hopi mohli pozorovati 11, u kmene Zuni 6 albinotů (bíláků), takže u prvých na tisíc přijde 5½, u druhých 4 na tisíc veškerého obyvatelstva. Albinotí tito odlišovali se od soukmenovců ihned barvou kůže, masovou neb bílou, barva vlasů měla se od líné až do žluté, neb světle hnědé; do června nebyly vlasy nikdy zbarveny; oči byly světle šedé neb šedomodré; bezbarvé (zdlánlivě červené) duhovky, jaké bývají u albinů žluté, se nevyskytovaly. Ani u Zuni, ani u Hopiů, kde bíláci nazývají kolo kochate, t. j. bílé lidi, nebylo na ně hleděno jako na méně cenné; ženili se mezi normální Indiány a nejevili se též duševně méněcenní, nežli ostatní. Pokud to šlo, snažili se též dr. Hrdlička sledovati rodokmen albinotů; že by zde hrála dědičnost nějakou úlohu, o tom nemají pojmů. "Jsou známkou," praví autor, že "činná původní příčina albinismu podmíněna jest centrálním nerovnováhou povahy degenerované, a že šílí se vlivem dědičnosti."

Čikán poeta. — Londýnský spisovatel Marcus Woodworth vypravuje o prazvlátním anglickém básníku-čikánovi, který projížděl na voze Anglii a prodával za pár grosů své básničky sbírky. Jmenoval se E. W. Barclay, a přezdíval se mu Colin Clout. Verše jeho tištěny jsou v malých sešitech na hruběm papíře a autor sám je po Anglii se svým chatrným koněm, Caravan Joshem, prodává. Odběratelé má Barclay hlavně mezi dělnictvem a prostými venkovany, kteří jeho verše rádi si počtou. Loni vyprodal Barclay úhrnem 75,000 exemplářů, tedy čisto, při jehož přechěni sbehnou se sliny i nejoblíbenějšímu českému spisovateli. Barclay sám může o sobě směle říci, že patří k miláčkům Velké Britannie, neboť jeho knížky jdou na dračku a jeho verše zpívá si po venku zamilovaná mládež. Kdybyste chtěli koupit Barclayovy básně někde u knihkupec, nedostanete jech. Básník má výhradní rozprodal, žeož výhodou je hlavně ta, že četná, který není s obsahem koupené sbírky spokojen, může jí autor vrátit a Barclay ochotně vyplatí peníze nazpátek. Solidnost zrovna ideální! Největší obědoy dělá Barclay na jarmarech, na svatbách a při slavnostech, kde se veselí prostý lid. Leckdy přistoupí k němu zardávající se děvče, podá mu listek, kde je napsáno: "Můj milý se jmenuje John a má modré oči" a Barclay už ví na čem je. Vezme tužku, vymyslí čtyři veršičky, napíše je díveč a ta, plna radosti, spechá k svému z nejmilejších, by mu je přezpívala.

Jedno odpoledne v roce 1843 učinil první pokus. Vzal brus, o táčel jin a přiložil naň dřevo. Kámen byl čistý ve vodě a voda pozvolu nabývala podoby mléka. Keller čerpal tekutinou z brusidla do nádoby, v níž ji potom nechal stát, protože musil odejít za svým povoláním, a co promeškal, musil nahradit. Při večeru vzal opět nádobu do ruky. Dřevěná pílny usadily se na dně. Slil s nich vodu, vařil hostou kaši s smíchem lhotou na stole. Při tom vystříkla tekutina na ubrus. Skvrna se rozšířila a ubrus ssal vodu z kaše jako pijavý papír a dřevěné pílny zůstaly na dně v podobě malého tenkého kotouče. Tento kotouč podobal se papíru. Keller pozdvihl jej opatrně nožem z ubrusu, položil jej mezi listy knihy, kterou pevně stlačil, a konečně nechal plátek v kamnech ještě oschnouti. Pak jej uhladil a byl pevně přesvědčen, že nalezl cestu k zhotovení hledané suroviny pro výrobu papíru. Keller dal ten první získaný plátek veliký jako dollar pod sklo a choval jej jako svátost. Neúnavně pokusy Kellerovy, by využitkoval svého vynálezu, vyličovat tu nelze. Vyplynuli trudnou, dlouhou dobu, a přece nevedly k výsledku, alespoň ne u toho, který první mohl činiti nároky naň: u Kellera. Nemaže peněz, musil své právo na získaný patent

získal v roce 1843. Každý, kdo by se chtěl stát papírníkem, musil si koupit u Kellera patent. Kellerova výroba papíru byla tak jednoduchá, že ji mohl každý zhotovit doma. Kellerova výroba papíru byla tak jednoduchá, že ji mohl každý zhotovit doma. Kellerova výroba papíru byla tak jednoduchá, že ji mohl každý zhotovit doma.

získal v roce 1843. Každý, kdo by se chtěl stát papírníkem, musil si koupit u Kellera patent.

získal v roce 1843. Každý, kdo by se chtěl stát papírníkem, musil si koupit u Kellera patent.

získal v roce 1843. Každý, kdo by se chtěl stát papírníkem, musil si koupit u Kellera patent.

získal v roce 1843. Každý, kdo by se chtěl stát papírníkem, musil si koupit u Kellera patent.

získal v roce 1843. Každý, kdo by se chtěl stát papírníkem, musil si koupit u Kellera patent.

získal v roce 1843. Každý, kdo by se chtěl stát papírníkem, musil si koupit u Kellera patent.

získal v roce 1843. Každý, kdo by se chtěl stát papírníkem, musil si koupit u Kellera patent.

získal v roce 1843. Každý, kdo by se chtěl stát papírníkem, musil si koupit u Kellera patent.

získal v roce 1843. Každý, kdo by se chtěl stát papírníkem, musil si koupit u Kellera patent.

získal v roce 1843. Každý, kdo by se chtěl stát papírníkem, musil si koupit u Kellera patent.

získal v roce 1843. Každý, kdo by se chtěl stát papírníkem, musil si koupit u Kellera patent.

Něco nového!

Ocelové vozy s pohovkovými sedadly. Pullmanův výrobek.

Illinois Central Railroad Company dá ihned k používání všechny vozy s pohovkovými sedadly u vlaku č. 1 a 2 mezi Omahou a Chicagem. Vlak č. 1, opatřený touto ocelovou výbavou, vyjíždí z Omahy 6:00 hod. do Chicaga a všech míst východních.

Listky a podrobná informace v CITY TICKET OFFICE, 1402 Farnam Street, Omaha, Neb.

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze.

TELEFON DOUGLAS 110.

Varť nejlepší pivu součkové i lahňové na celém světě.

Zavítáte-li do Omahy, zastavte se na jednu u starého známého

Jozky Marušáka, roh 14. a William ul. Znamenitě Krugovo pivo vždy na čepu. Výtečné lihoviny a doutníky ty nejlepší stále na skladě.

mích koruny české je českého původu. Kdo stěhuje se do Vídně? Jsou to vystěhovalci sehudých krajů českých i moravských.

Abyste však nezdělo, že praunje zde pouze bojovná fantasie, oprávně se opět o úřední data.

Z lidí narozených v Čechách a žijících ve Vídni narodilo se v českých okresech, t. j. takových, které vykazovaly opět dle úředního sčítání více jak 50 proc. Čechů — 188,041.

Z Moravy narodilo se v českých okresech 116,522 osob a ze Slezska narodilo se v českých okresech 6162 osob.

Uvážíme-li, že z tak zv. německých okresů do Vídně stěhuje se po většině Čechové jako chudí lidé, nekvídně jisté Němečím, ba naopak, počítáme-li zaokrouhleně v českých více jak 50 procent okresů všechny lidi žijící ve Vídni za Čechy a za to Němečím k dobru připočítáváme všechny Čechy, kteří pocházi z uzavřeného území a usadili se ve Vídni. Dle tohoto odhadu z Čech, Moravy a Slezska žije dnes ve Vídni 310,725 Čechů.

Tim však daleko není vyčerpán skutečný počet. Úřední statistika, nebedě k neurčitému pojmu obcovači řeči, je velmi nepřesná. Protože v roce 1900 žilo ve Vídni 1,574,957 lidí, nendávada se u 170,000 obyvatel jejich obcovači řeč.

Dle statistiky prof. R. L. Hickmanna, vydaného nákladem městské rady vídeňské, není u 211,659 osob udána obcovači řeč.

Ze tyto difference nejsou v náš prospěch, je pochopitelné.

V Dolních Rakousích narodilo se a k obcovači řeči české přihlásilo se 22,244 Čechů. Ve skutečnosti je jich nejméně počet trojnásobný. Přidáme pak k tomu dočbo na 50,000 Slováků, kteří žijí ve Vídni a jako příslušníci uherského státu vedeni jsou oc cizinci, a dojdeme k zajímavé cifře: Čechů z Čech, Moravy a Slezska 310,725 Čechů z Dolních Rakous. 66,000 Slováků 50,000

Úhrnem 426,725 Ano, nejméně 426,000 Čechů žije dnes ve Vídni, a při tom ve svých výpočtech darovali jsme německým statistikům všechny Čechy, narozené v okresích více jak z 50 proc. německých a darovali jsme jim počet Čechů, obsažený v té záhadné sumě 170,000 lidí, u nichž nebyla obcovači řeč zjištěna.

Panika.

V každé zemi jednou za čas dostaví se panika čili poplach. Lidé zmocní se postrach buď o jmění neb o život. Takový postrach může se přihoditi i v každé rodině a sice onemocněním některého člana její. Je-li příčina takového onemocnění nějaká nepravdivá, v zažívání pokrmů, postrach brzy pomine, poněvadž všichni lidé dnes již jest přesvědčen, že v

tabkových případech Trinerovo Léčivě Hořké Vínó jest lékem zcela spolehlivým a rychle účinkujícím. Ono účinkuje hned první dávkou, přinášeje úlevu v bolestech, povzbuzuje všechno ústrojí k práci, sílí nervy a čistě krev, proto jest tak užitečným ve všech chorobách, spojených se slabostí tělesnou a s nechutí k jídlu, s nervosností neb vyrážkami. V lékárnách. Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Přetížen.

Sta čtenářů Pokroku Západu věd, co to znamená.

Ledviny jsou přetíženy. Mají příliš mnoho práce. Ony dávají to um jeho mnohými bolestmi.

Bolestmi v zádech, po stranách a v hlavě.

To jsou časně známky nemocných ledvin.

Močové nemoci, oplavice močové, Brightova nemoc následují.

Nice uvedené prohlášení ukáže vám cestu k jistému vyčizení.

Václav Janča, 586 Center ave., Chicago, Ill., pravil: Doznává, že Doan's Kidney Pills jsou nejlepšími lékem, je existuje, proti chorobám ledvin a uvá dle své zkušenosti, myslím, že ani nemohl jej pochváliti tak, jak by si to zasluhoval. Měi jsem značně nemocný s ledvinami po delší čas a nemohl jsem nalázi ničeho, co by mně pomohlo. Trpěl jsem bolestmi v zádech téměř stále a když jsem vstal ostré bolesti projely mým tělem. Ledvinová výmknáky byly velmi nepřírozoné a byl jsem skutečně ve špatném stavu, když jsem začal užívatí Doan's Kidney Pills. Vyžadovalo to několik krabiček přešvedčiti mne, že lék mi pomáhá, a když pokračoval jsem v užívání, stav můj stále se lepší v každém směru.

Na prodej u všech prodavačů léků. Cena 50 centů. Foster—Milburn Co., Buffalo, New York, jediné oprávnění jednatele pro Spoj. Státy.

Pamatujte na jméno Doan's a neberte jiných.

C. H. Kubát,

právník a veřejný notář.

V oboru svém zkušený. Spolehlivý zástupce u všech soudů.

403Barker Block. 15. a Farnam Tel. Douglas 6867. Omaha, Neb.

